

ften ligesaa delte. Nogle mene, at den ogsaa for Indlandets Bedkommende kan være ganske heldig, og at den i hvert Fald foruden at gavne Landbruget ogsaa vil være af Interesse for Meierismør-Konsumenterne herhjemme. Dermed vilde de være omtrent absolut sikrede mod Bedrageri og dette vilde dog ikke være uden Betydning for disse at vide, at naar de ville købe Et, faae de ikke noget Andet. Og for Arbejderne har man ment, Loven særlig kunde være af Interesse, da den sandsynligvis vilde medføre, at Kunstsmørret blev billigere. Men fra anden Side er det blevet sagt, at var Loven end uheldig overfor Udlandet, saa var den dog langt uheldigere overfor Indlandet; det var et brutalt Forsøg paa at forhindre Arbejderne i at faae et billigt og godt Næringsmiddel. Det ærede Medlem for Hjørrings Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) udtalte den samme Anskuelse for lidt siden, ja gik endnu videre, idet han antydede, at det var noget i Retning af som at ville sætte dem paa Vand og Brød. Længere hen i sit Foredrag kom han rigtignok til at sige, at hvis man kunde bevise for ham eller sandsynliggjøre for ham, at man ved Hjælp af dette Lovforslag, naar det blev til Lov, kunde faae en Dre mere for Meierismør i England, vilde han dog sige, at Lovforslaget hvilede paa et godt og sundt Grundlag. Jeg vil sige dertil, at var denne Opfattelse rigtig, at Forslaget var brutalt særlig overfor Arbejderne, at det var noget i Retning af at sætte dem paa Vand og Brød, saa vilde jeg ikke gaa med til det, selv om det kunde staa os adskilligt mere pr. Bund Meierismør. Med Hensyn til Formålet for Loven, da er der nogle, der har sagt, at det, der tilsigtedes, det, man mente, at Loven skulde bevirke, det var, at værne om vort Meierismørs gode Omdømme paa det udenlandske Marked, særlig paa det engelske Marked. Men der er Andre, som sige, at det, der er Hensigten med Lovens Gjennemførelse, det er at vælte Byrden fra Agerbrugets Skuldre over paa andre Samfundsklasser. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vojßen) udtalte noget ganske lignende i Dag, i det Mindste antydede han det, idet han talte om officielle Grunde i Stedet for private. Overfor disse forskjellige Meninger om Lovforslaget, vil jeg noget udførligere, end det fete i Fjor i den Mindretalsbetænkning, som jeg sammen med det ærede Medlem for Aalborg Amts 4de Valgkreds (Westergaard) afgav, gjøre Rede for mit Standpunkt og Bevæggrundene derfor. Mit Formaal med Loven, det Hovedhensyn, jeg mener der bør lægges til Grund for denne Lovs Behandling, det, som ogsaa

blev udtalt af Udvalgets Flertal i Betænkningen i Fjor, det er Hensynet til det udenlandske Marked. Det er baade den officielle og private Grund; hvad der har Betydning der, det vil jeg gaa med til, naar der ikke kan ansføres meget vægtige Grunde derimod fra andre berettigede Hensyn. At Meieribrugget er det Værende i Landbruget, og at Landbruget er det Værende i vort økonomiske Liv, det er Noget, som er erkjendt af Alle, og det er Noget jeg derfor ikke skal komme ind paa. At Landbruget haardt trænger til Støtte, at det er haardt truet, er ogsaa Noget, der er sagt saa ofte, at jeg heller ikke skal dvæle ved dette. Min Stilling til Lovforslaget er den samme i Aar som i Fjor. Hvad § 6 angaar, med Forbudet mod Blandinger, da kan jeg ikke gaa med dertil, da jeg ikke tror det har væsentlig Betydning med Hensyn til det udenlandske Marked. Derimod holder jeg paa § 7, der omhandler Farveforbudet og har det samme Indhold som i Fjor, og jeg skal ganske kort sige, hvorfor. Saa længe Meierismørret stattes høiere end Kunstsmør, hvad jeg tror det altid vil vedblive at gjøre, saa længe synes jeg dog det maa have Betydning, at der bliver sat et saadant klart og bestemt Skjelnemærke mellem de to Slags Varer, at de blive holdt skarpt udefra hinanden. Det maa dog være en Betryggelse for Forbrugerne af vort Meierismør om vi vedtage en saadan Bestemmelse. Og der er et andet Hensyn, som gjør, at jeg maa holde paa dette Farveforbud, det er Hensynet til, at der er Meierier her i Landet, efter hvad jeg har hørt, som have tænkt paa at staa ind paa Kunstsmørproduktionen, og faae vi ikke et saadant bestemt Skjelnemærke imellem de to Slags Varer, vil der nok blive gjort Forsøg derpaa, men det tror jeg, vilde være en farlig Veie til staa ind paa, selv om det muligvis kunde gavne enkelte Meierier, som vilde staa ind derpaa, hvad jeg dog ikke tror. Jeg tror, det vilde blive for dyrt for de smaa Produktioner, som der her kunde blive Tale om, men selv om det betalte sig for dem, saa tror jeg, det vilde bringe Tab for det store Antal af Meierier, det vilde svække Tilliden hos Forbrugerne til vort Smør i Udlandet, og jeg synes, at Forholdene i Holland have bekræftet det, thi det hollandske Meierismør har jo ifølge Motiverne til Lovforslaget tabt sin Position paa det engelske Marked, siden Kunstsmørproduktionen derovre har antaget saa store Dimensioner. Saa er der endnu et Hensyn. Det er dog faktisk, at vor Kunstsmørlov af 1ste April 1885 har paavirket Udlandets Stilling til denne Sag, og jeg synes ikke, at der var noget Umuligt